

ELS VUITANTA ANYS DE MOSSÈN CAMIL GEIS

Per
Leandre Amigó.

Uns bons amics sabadellencs de Mossèn Camil Geis, m'inviten perquè escrigui sobre la seva polifacètica personalitat, amb motiu d'haver complert vuitanta anys. En el pròleg que vaig compondre sobre el seu llibre **Pas i repàs**, venia a dir que Mossèn Geis posseeix les qualitats per interessar a la majoria de lectors. La seva obra literària compta amb una estructura ben delineada i profundament didàctica, amb capítols breus de contingut unitari. I la seva poesia camina sense defallir embolcallada d'encerts teològics i de ressons musicals.

Mossèn Geis sustenta la voluntat d'estil en el respecte a l'autenticitat del llenguatge i del pensament que l'inspira. La seva obra és d'aquest temps, d'aquesta hora; però no té una data limitada, sinó que es situa en el límit d'allò que en diem clàssic. El que llegim avui podrem llegir-ho demà amb el mateix entusiasme. Tot allò que escriu s'ordena mitjançant una noció rigorosa del ritme i de la música. I una adjectivació precisa permet que veus populars trobin la seva justa dimensió estètica. L'exactitud en l'ús dels adjectius agilitza la lliçó i proporciona a les composicions el ressort on s'enllacen els més variats matisos de la imaginació.

Els seus temes i personatges s'arrelen amb una bona tradició, a la qual s'afegeix una senzillesa molt dels nostres dies que refusa engolaments i ampullositats.

Una faceta molt interessant de la personalitat de Mossèn Geis, és el seu amor a l'ancianitat. Ha escrit molt sobre l'edat senil. En el seu esmentat llibre **Pas i repàs** parla de l'**Honorable senectut** conscienciosament. va ser un amic i admirador del gran sociòleg Francesc Moragas i Barret, fundador de "la CAIXA" i de l'Obra dels Homenatges a la Vellesa. I tot allò que Mossèn Geis ha dit i ha escrit sobre la vellesa, duu el segell de l'amor i l'estudi aprofundit de les Sagrades Lletres. ¿Obra de moralista i de sociòleg dirà algú?. Sí. Però concentrant l'atenció certerament en el món contemporani, per tal de sondejar zones socials i cristianes amb la consciència de pau, i amb els passos del cor. I sense proposar-s'ho, la seva literatura sobre l'edat provecta es torna documental i social alhora.

En el meu **Llibre de la Vellesa** hi consigno un magnífic poema de Mossèn Geis intitulat "Taula pairal". Al cap de taula, l'àvia reperteix les sopes. Hi ha les tovalles blanques, damunt la taula neta. Però, sobre aquella taula, "tota pobresa és rica". "I una ombra de miracle les coses multiplica". Tanmateix, és tan viu l'amor i el despreniment de l'àvia, que vol que hi hagi, encara, en desaparar la taula, una gràcia de caritat pels pobres. En aquest poema mossèn Camil Geis demostra la seva vàlua de poeta i d'apòstol de l'ancianitat.

D'una visita a casa de Leandre Amigó, prologuista de "PAS i REPÀS". (Juny del 1980).